

Sygn. akt VIII C 803/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2023 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Górniak

po rozpoznaniu w dniu 11 sierpnia 2023 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki jawnej w Ł.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę 2.091 zł

zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.313,34 zł (jeden tysiąc trzysta trzynaście złotych i trzydzieści cztery grosze) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 4 marca 2021 roku do dnia zapłaty;

oddala powództwo w pozostałym zakresie;

zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 514,58 zł (pięćset czternaście złotych i pięćdziesiąt osiem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

nakazuje zwrócić na rzecz pozwanego ze środków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 54,49 zł (pięćdziesiąt cztery złote i czterdzieści dziewięć groszy) tytułem niewykorzystanej części zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego.

Sygn. akt VIII C 803/21

UZASADNIENIE

W dniu 27 sierpnia 2021 roku powód N. Sp.j. w Ł., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wytoczył przeciwko (...) S.A. w W. powództwo o zapłatę kwoty 2.091 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 4 marca 2021 roku do dnia zapłaty, ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pełnomocnik wskazał, że w ramach prowadzonej działalności powód dokonał naprawy uszkodzonego w wyniku zdarzenia drogowego pojazdu marki P. (...), którego właściciel był ubezpieczony u pozwanego w zakresie AC. Naprawa została przeprowadzona ściśle według technologii producenta pojazdu. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność oraz zasadność wszystkich czynności dotyczących naprawy obniżył jednak stawkę za rbg do kwoty 140 zł netto oraz niezasadnie dokonał innych korekt, ponadto odmówił uwzględnienia kosztów mycia pojazdu i obsługi szkody, co jest sprzeczne z rekomendacją Ogólnopolskiej Motoryzacyjnej Rady (...). Pełnomocnik wyjaśnił ponadto, że naprawa została wykonana zgodnie z opisem uszkodzeń zaakceptowanym przez ubezpieczyciela, a sporna stawka za rbg miała rynkowy charakter. Dodał, że poszkodowany w umowie ubezpieczenia wybrał pełen (...) ochrony (...) i wariant serwisowy. Dochodzona pozwem kwota stanowi niedopłatę z tytułu wystawionej w dniu 17 lutego 2021

roku faktury nr (...). Wreszcie pełnomocnik podniósł, że pozwany nabył przedmiotową wierzytelność w drodze umowy cesji. **(pozew k. 5-8)**

W odpowiedzi na pozew pozwany, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów procesu. Pełnomocnik wyjaśnił, że w toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powodowi łącznie kwotę 7.802,58 zł, dokonując korekty kosztów naprawy wynikających z kalkulacji w oparciu o postanowienia

§ 17 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 17 ust. 3 i 4 OWU AC. I tak pozwany zweryfikował stawkę za rbg z kwoty 200 zł netto do 140 zł netto, tj. do poziomu stawek rynkowych występujących na rynku lokalnym. Zgodnie bowiem z zapisami OWU stawka za rbg winna być wyliczona w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę. Pozwany nie znalazł także podstaw do zaakceptowania przyjętej przez powoda technologii lakierowania, ponieważ i ta nie znajdowała podstaw w treści OWU. Odnosząc się do czynności w postaci mycia i sprzątnięcia pojazdu oraz przyjęcia

i obsługi szkody pełnomocnik zwrócił uwagę, że kalkulacja naprawy nie zawierała takich pozycji. **(odpowiedź na pozew k. 61-62)**

W toku procesu stanowiska stron nie uległy zmianie. **(pismo procesowe k. 75-77v.)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód jest autoryzowanym serwisem naprawczym samochodów marki P.. W trakcie napraw blacharsko-lakierniczych powód nie stosuje produktów S./N.. **(okoliczności bezsporne, oświadczenie k. 33)**

W ramach prowadzonej działalności powód podjął się naprawy samochodu marki P. o nr rej. (...), uszkodzonego w wyniku zdarzenia z dnia

30 grudnia 2020 roku. Szkada była likwidowana z ubezpieczenia AC poszkodowanego. Umowa ubezpieczenia została zawarta w wariancie AC „od wszystkich ryzyk (pełna ochrona)” oraz wariantcie serwisowym. Sumę ubezpieczenia oznaczono w polisie na kwotę 19.587 zł.

Przed rozpoczęciem naprawy powód przesłał pozwanemu kalkulację naprawy oraz poprosił o jej akceptację. Z tytułu wykonanej naprawy powód wystawił w dniu 17 lutego 2021 roku fakturę VAT nr (...) na kwotę 9.893,58 zł brutto, z terminem płatności do dnia 3 marca 2021 roku, którą przesłał na adres email pozwanego.

Pozwany, przyjmując odpowiedzialność za zdarzenie, początkowo przyznał odszkodowanie w wysokości 2.729,49 zł wyliczone w oparciu o własny kosztorys naprawy. Po otrzymaniu faktury od powoda ubezpieczyciel zweryfikował ten dokument księgowy i wypłacił na rzecz powoda dodatkowo kwotę 5.073,09 zł. Łączna wartość wypłaconego świadczenia wyniosła 7.802,58 zł. Koszty te zostały wyliczone przy przyjęciu stawki za rbg na poziomie 140 zł netto.

W wiadomości email z dnia 12 maja 2021 roku powód wezwał pozwanego do dopłaty kwoty 2.091 zł tytułem brakującej części należnego wynagrodzenia za wykonanie naprawy blacharsko-lakierniczej.

W odpowiedzi na powyższe, w piśmie z dnia 16 marca 2021 roku pozwany wyjaśnił, że nie znajduje podstaw do zmiany sposobu rozliczenia szkody. Wskazał, że szkoda została rozliczona zgodnie z zapisami OWU.

W dniu 19 marca 2021 roku powód nabył od poszkodowanego wierzytelność w postaci prawa do odszkodowania z polisy ubezpieczeniowej AC przysługującego mu względem pozwanego z tytułu wystąpienia szkody komunikacyjnej dotyczącej pojazdu marki P.. Kwota wierzytelności została oznaczona na 2.091 zł. **(faktura k. 12, wydruk wiadomości email k. 13, k. 14, pismo k. 15, decyzja k. 16, zweryfikowana faktura k. 18, zlecenie naprawy k. 19, upoważnienie do wypłaty odszkodowania k. 20, umowa przelewu wierzytelności k. 22, zweryfikowana kalkulacja naprawy k. 24-27, polisa AC k. 28-30, okoliczności bezsporne)**

W myśl postanowień Ogólnych Warunków Ubezpieczeń Komunikacyjnych (...), koszty naprawy pojazdu ustalane są w oparciu o ceny usług i części zamiennych stosowanych w RP w dniu ustalenia odszkodowania (§ 15 ust. 6).

W przypadku szkody częściowej pozwany ustala koszty naprawy pojazdu:
w wariantcie serwisowym – na podstawie cen części oryginalnych (§ 17 ust. 1).

Wysokość odszkodowania ustalana jest z uwzględnieniem zasad określonych w ust. 1-2 oraz sposobu naprawy pojazdu w wybranym przez ubezpieczonego warsztacie wykonującym naprawę oraz w oparciu o zasady zawarte w systemie A., E. lub DAT, z zastosowaniem:

- norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu,
- stawki za roboczogodzinę ustalonej przez (...) – w wariantcie serwisowym i optymalnym – w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę, działające na terenie województwa, w którym znajduje się ten warsztat,
- cen części zamiennych ustalonych stosowanie do ust. 1 i 2,
- cen materiałów lakierniczych i normaliów zawartych w systemie A., E. lub DAT.

(...) ustala odszkodowanie w w/w sposób pod warunkiem przedstawienia rachunków lub faktur VAT dotyczących robocizny, części zamiennych, materiałów lakierniczych i normaliów (§ 17 ust. 3).

W razie udokumentowania naprawy pojazdu rachunkami lub fakturami VAT, pozwany weryfikuje koszty wynikające z tych rachunków lub faktur VAT pod kątem ich zgodności z zasadami określonymi w ust. 3 (§ 17 ust. 4). **(z akt szkody: OWU AC)**

Średnia stawka rbg za naprawy blacharskie, mechaniczne i lakiernicze stosowana przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę (powoda), działające na terenie województwa (...), z wyłączeniem (...) kategorii premium, wynosi 177,50 zł netto/218,33 zł brutto.

Celowy i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy samochodu marki P. na częściach oryginalnych, z uwzględnieniem stwierdzonych uszkodzeń i technologii naprawy przewidzianej przez producenta pojazdu, a także średniej stawki za rbg w wysokości 177,50 zł netto, wynosi 9.115,92 zł brutto. **(pisemna opinia biegłego sądowego k. 89-102)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron. Za podstawę ustaleń faktycznych Sąd przyjął ponadto opinię biegłego sądowego T. B.. Oceniając opinię biegłego sądowego, Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zawartych w jej treści wniosków, opinia ta była bowiem rzetelna, jasna, logiczna oraz w sposób wyczerpujący objaśniająca budzące wątpliwości kwestie. Opinia biegłego w pełni odnosiła się do zagadnień będących jej przedmiotem, wnioski biegłego nie budzą przy tym wątpliwości w świetle zasad wiedzy oraz doświadczenia życiowego. Jednocześnie opinia ta została sporządzona w sposób umożliwiający prześledzenie - z punktu widzenia zasad wiedzy, doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania - analizy przez biegłego zagadnień będących jej przedmiotem. Opinia biegłego nie była kwestionowana przez strony.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w części.

W myśl przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 k.c.).

W niniejszej sprawie bezspornym między stronami był fakt zaistnienia zdarzenia komunikacyjnego, w wyniku którego uszkodzony został samochód marki P.. W dacie szkody właściciela pojazdu łączyła z pozwanym umowa dobrowolnego

ubezpieczenia AC. Przedmiotem sporu nie była zatem zasada odpowiedzialności pozwanego za przedmiotową szkodę. Osią sporu w niniejszej sprawie była jedynie wysokość dochodzonego roszczenia z tytułu odszkodowania, a konkretnie wartość stawki za rbg z tytułu prac blacharsko-lakierniczych.

W niniejszej sprawie nie budziło wątpliwości, że powód naprawił przedmiotowy pojazd, z tytułu czego wystawił fakturę VAT. W fakturze tej uwzględniono stawkę za rbg na poziomie 200 zł netto, wobec czego ustaleniu wymagało, czy stawka ta spełnia kryteria stawki ustalonej „w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę, działające na terenie województwa, w którym znajduje się ten warsztat”, do której odwołuje się OWU. Nie budzi bowiem wątpliwości, że

w przypadku ubezpieczenia AC nie znajduje zastosowania reguła pełnego odszkodowania, a wartość szkody obliczana jest w oparciu o postanowienia OWU stanowiące załącznik do zawartej przez strony stosunku ubezpieczeniowego umowy. Na wskazaną okoliczność dopuszczony został dowód z opinii biegłego sądowego. W treści opinii biegły poddał analizie stawki stosowane przez 28 (...) działające na terenie województwa (...), przyjmując jednocześnie za punkt wyjścia stawki spoza kategorii serwisów premium. Założenie to zdaniem Sądu było jak najbardziej zasadne, niewątpliwie bowiem marka P. należy do marek premium. W ten sposób biegły ustalił, że sporne stawki mieszczą się

w granicach od 130 zł netto do 225 zł netto, a ich średnia wynosi 177,50 zł netto. W oparciu o tę stawkę należało zatem przeliczyć koszt naprawy samochodu P.. Pokreślenia wymaga w tym miejscu, że wprawdzie stawka przyjęta przez pozwanego (140 zł netto) mieści się w granicach wyliczonych przez biegłego, to jednak nie spełnia kryteriów z § 17 ust. 3 OWU. Znamienne jest, że pozwany

w toku procesu nie umotywował w żaden sposób własnego twierdzenia odnośnie zasadności stawki na poziomie 140 zł netto. Finalnie wyjaśnienia wymaga, że poszkodowany w zdarzeniu drogowym powinien wprawdzie współpracować z zakładem ubezpieczeń i dążyć do minimalizacji rozmiarów szkody, to jednak zasada ta nie może oznaczać ograniczenia jego uprawnień. Narzucanie poszkodowanemu gdzie i za ile ma naprawić pojazd niespornie niweczyłoby jego uprawnienie odnośnie wyboru sposobu likwidacji szkody. Poszkodowany ma bowiem prawo do tego, aby za ustaloną kwotę odszkodowania móc naprawić pojazd w wybranym warsztacie naprawczym. Z zapisów OWU nie wynika zaś, aby uprawnienie ubezpieczonego w tym zakresie podlegało ograniczeniom, w tym aby był on zobligowany do naprawy pojazdu w warsztatach współpracujących

z pozwanym. W konsekwencji wybór przez poszkodowanego serwisu powoda był w pełni uzasadniony. O czym była mowa wyżej, opinia biegłego T. B. stanowi przekonujący oraz miarodajny dowód w sprawie.

Mając na względzie poczynione rozważania Sąd uznał, że poszkodowany w świetle postanowień umowy ubezpieczenia był uprawniony do naprawy uszkodzonego pojazdu wg stawki 177,50 zł netto za rbg prac blacharsko-lakierniczych. Roszczenie powoda ponad tę kwotę, jako niezasadne, podlegało oddaleniu.

Skoro więc zgodnie opinią biegłego uzasadniony koszt naprawy samochodu P. wynosi 9.115,92 zł brutto, a pozwany z powyższego tytułu wypłacił kwotę 7.802,58 zł brutto, to do dopłaty pozostaje suma 1.313,34 zł. Dalej idące roszczenie było niezasadne, nie znajdowało oparcia w OWU AC i jako nieudowodnione podlegało oddaleniu.

Przypomnienia wymaga, że niespełnienie świadczenia w terminie powoduje po stronie dłużnika konsekwencje przewidziane w art. 481 § 1 k.c., zgodnie

z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie (§ 2 art. 481 k.c.).

W niniejszej sprawie termin wymagalności roszczenia powoda wynikał z wystawionej faktury VAT.

O kosztach procesu rozstrzygnięto w oparciu o art. 98 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. zasądając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 514,58 zł stanowiącą różnicę pomiędzy kosztami faktycznie poniesionymi a kosztami, które strona powodowa powinna ponieść (powód wygrał spór w 63% ponosząc koszty

w wysokości 1.617 zł, natomiast pozwany poniósł 1.362,51 zł kosztów procesu).

Ponadto Sąd nakazał zwrócić pozwanemu ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 54,49 zł tytułem niewykorzystanej części zaliczki.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.